

Roraty (Warszawa - Bemowo)

Poniedziałek, 9 grudnia

Iz 35, 1-10; Łk 5, 17-26

Słuchamy dziś słów św. Łukasza: "[Jezus] widząc ich wiarę, rzekł: Człowieku, odpuszczają ci się twoje grzechy". Do fizycznego i duchowego uzdrowienia potrzebna jest WIARA. Chrystus nie jest magikiem, On zawsze zakłada współpracę człowieka. Albo tego, który potrzebuje uzdrowienia, albo jego najbliższych: rodziny, przyjaciół... Chrystus nadal uzdrawia i działa w swoim Kościele. Ileż to stwierdzenie wymaga wiary! Wiary samego Kościoła!

Aby prosto i jasno przekazywać swoją naukę, Kościół od początku wyrażał i wyznawał swoją wiarę w krótkiej, łatwej do zapamiętania formule nazywanej "wyznaniem wiary" lub "credo". Nazwa "credo" wzięła się stąd, że tekst zaczynał się od łacińskiego słowa, które jest przekładem łacińskiego "credo".

Najwcześniejsze wyznania wiary były bardzo krótkie. Oto jedno z nich z połowy II wieku: "Wierzę w Ojca Wszechmogącego, i w Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela; i w Ducha Świętego, w święty Kościół i odpuszczenie grzechów".

Przez stulecia ułożono wiele wyznań wiary, które odpowiadały na potrzeby różnych wspólnot w różnych miejscach i różnych czasach. Wśród wyznań wiary powstałych w Kościele najważniejsze są dwa: Apostolskie, zwane również Składem Apostolskim i Nicejsko - Konstantynopolitańskie. I tak w wyznaniu zwanym Składem Apostolskim mówimy: "Wierzę w Ducha Świętego, święty Kościół Powszechny", a w wyznaniu Nicejsko - Konstantynopolitańskim: "Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostolski Kościół". Pamiętamy, że tę drugą formułę wypowiadamy podczas Eucharystii w niedziele i Uroczystości. Ale tych kilka lakonicznych słów kryje w sobie całą naukę o Kościele, całą prawdę o nim. Dlatego każde z tych słów będziemy rozważać przez kolejne cztery dni.

Jeśli w wyznaniu wiary pojawia się sformułowanie: "wierzę w jeden Kościół", to ma ono przypomnieć nam, że Kościół jest jeden ze względu na swego Założyciela i Zwierzchnika, Jezusa Chrystusa. Tak jak jeden jest Chrystus, tak jeden jest zgromadzony przez Niego Kościół, przyrównywany do Jego Ciała. Za pośrednictwem Kościoła Chrystus przywraca nam utraconą przez grzech jedność z Bogiem i bliźnimi i prowadzi ich do Domu Ojca - do życia wiecznego. Kościół jest jeden także ze względu na obecność i działanie w nim Ducha Świętego, który jednoczy wszystkich wiernych z Chrystusem.

Możemy też mówić o jedności Kościoła, która wyraża się w elementach widzialnych. Są nimi:

- 1) jedna wiara,
- 2) wspólne celebrowanie sakramentów,
- 3) wspólna nadzieja i ożywiająca go ta sama miłość,
- 4) zjednoczenie ludu i kolegium biskupów z papieżem.

Wiemy, że jedność Kościoła niejednokrotnie narażana była i jest na liczne niebezpieczeństwa. W łonie Kościoła doszło do rozłamów, podziałów, pojawiały się herezje, odstęstwa i schizmy. Dlatego też każdy uczeń Chrystusa; każdy z nas powinien pamiętać, że jedność wszystkich chrześcijan jest darem Chrystusa i wezwaniem Ducha Świętego. Wezwanie to skierowane jest do całego Kościoła, a dokonuje się przez nawrócenie serc i modlitwę.

Módlmy się zatem - trochę nietypowo - słowami Romana Brandstaettera; fragmentami wiersza pt. "Hymn do Madonny dobrej przemiany":

"Do Ciebie krzyczymy,/ Matko galilejskiej wody./Niezmienni/ Od tysięcy lat./ Nieustannie ci sami./ Nieustannie./ Madonno, wstaw się u Boga/
I błagaj Go,/ Aby nas przemienił./ O, panno galilejska/ Uczyń, aby nasze chrześcijaństwo/ Przemieniło się w chrześcijaństwo/ Chwil powszednich./ Albowiem z chwil powszednich/ Zbudowana jest wieczność." Amen.